

Tordas Értékei

Tordas Értékmegőrző-fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület lapja
honlap: www.tordas-ert.hu • e-mail: info@tordas-ert.hu • 2010. március • IV. Évfolyam 3. szám

DISZNÓTOR, ÚJ HELYEN, RÉGI LELKESEDÉSSEL

Az év második hónapja úgy köszöntött ránk, hogy kész éves programtervet találhatott egyesületünk asztalán. Ebben nem szerepelt a disznóvágás.

Januárban viszont sok beszélgetés témája volt: - Na és mikor lesz a disznóvágás? Idénre nem terveztük. Egyre nehezebben tudtuk kimondani ezt a mondatot.

Hosszas vajúdas után megszületett a döntés, LEGYEN!

Szorított az idő, ezért már az újságba nem kerülhetett a meghívó, a szórólapos invitálás maradt. A helyszínt is változtatni kellett, nem fértünk be a Művelődési Ház udvarára, a sportpálya ötlet maradt "állva". Sokan jöttek segíteni, csak csináljuk!

Az időjárás nem kecsegtetett semmi jóval: eső, erős hideg szél. Péntek éjjel még szorongva hallgattam az autókerekék sajátos vi-zes hangját, de reggel mégsem esett. Péntek délután, amikor az asszonyokkal készítettük elő a disznóvágás kellékeit, sokszor erősítettük lelkünket: - Ha esik is az eső, akkor is megtartjuk, hiszen ha háznál vágnánk, akkor sem tolnánk el az időpontot. A dol-got eldöntöttük, megcsináljuk!

Persze, nem korán kezdtük, "ahogy azt kell" pirkadatkor. Szeret-tük volna, ha mindenki rendesen felébred, rákészüli erre a napra. Nekünk is szükségünk volt még időre, hogy a nem kevés kelléket a helyszínre szállítsuk.

A fogópálinka mindenkinek kijárt, szív és lélekerősítő az, akár birkózik az ember fia a disznóval, akár nem.

A sült vér az idén is nagy siker volt. De sok fogyott az előre el-készített májas, véres hurkából, sült kolbászból. Természetesen töltöttünk ilyen is a helyszínen, de ennek kisütése, a tor elhúzóda-sát eredményezte volna. Hamar elfogyott a friss sült hús, mint ki-derült, toroskáposztának legközelebb még nagyobb lábost kell beszerezni.

A hegyi gazdák pálinkái segítettek az emésztésben, persze nem hiányzott az illatos forralt bor, vagy a citromos tea sem. Volt ott pogácsa, sütemény, amit a kóstolóra látogató asszonyok hoztak. Amíg a káposzta rotyogott, nem kellett unatkozni, mert az Ifjú-sági Klub tagjai vásári komédiával szórakoztatták a szépszámu közönséget.

A mosoly, a nevetés mindent elérült, ismét nagy sikere volt a fi-ataloknak!

Végezetül, most kellene ideírnom - gondolom én - hogy ki min-denki segítette hozzávalókkal, munkával, itallal ezt a vállalko-zást. Nagyon sokan. Nem is merem felvállalni a felsorolást, mert félek, hogy valaki kimarad a névsorból. Tudom, hogy ők nem is azért adakoztak, hogy nevük az újságba kerüljön.

Köszönjük az adományozóknak, a segítőknek, a fiataloknak a műsort, mert egy igazán szép napot tölthettünk együtt.

Cifka Julika

*Kellemes húsvéti ünnepeket,
jó locsolkodást és frissítő sibálást kíván a
Tordas Értékmegőrző-fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület!*

Húsvéti sibálás

A közép-dunántúli megyék szlovák telepítésű falvai közül Tordason még ma is élő népszokás a húsvéti korbácsolás- sibálás -. Húsvét hétfőjén a legények locsolkodni indulnak, de nem csak a kölnis üvegüket és locsolóver-sikéiket viszik magukkal a lányos házakhoz, hanem a sajátos technikával, 8, vagy 9 szál fűzfavesszőből font sibáikat, melyekkel meglegyintik a meglocsolt leány, asszony hátsó fertályát. A sibák elkészítésének titkát ma-napság már csak az idősebb férfiak ismerik. Ez a szokás is a húsvéthoz kötődő termékenységi és megtisztulási varázslatok egyike, így a suhintásokat egy mondóka - varázsigé - ütemére végzik el. Ennek sok változata él a környező településeken. A Tordason használatos rigmus:

"Kelléses ne légy! Bohásos ne légy! Esztendőre még frissebb légy!"

Siba: a locsolást hímes tojással, a sibálást pedig a siba végére kötött színes szalagokkal honorálják, az így elher-vadni nem hagyott hölgyek.

Aki közfeladat ellátására vállalkozik, aki egy közösségért akar tenni, aki közönség előtt véleményt nyilvánít, aki újságcikket ír, számíthat rá, hogy embertársai között lesznek olyanok is, akiknek ez nem tetszik. Ez természetes jelenség. Nem érti meg, nem tudja tolerálni, nem tudja magát felfogni és indulatos lesz. Félrefordítja a fejét, nem köszön vissza, nem áll szóba a másikkal. Ezek személyes jelzések, megérthetjük, mert láthatjuk, ismerjük az érzelmi megnyilvánulót. Ez tiszta sor. Tanulunk belőle. Pozitív visszajelzés is lehet számunkra, ha ezt sokan teszik. Viszont vannak alattomos, rosszindulatú emberek is, akik károkozással nyilvánítják ki a "véleményüket", megrongálják autóinkat, ingatlanainkat, megmérgezik kedvenc állatainkat, feljelentgetnek. Itt már az emberi megnyilvánulásokban durva "öszönök" is vannak. Sajnos ez egyre gyakoribb! Ennek ellenére mégis tesszük a dolgunkat, mert úgy érezzük, hogy helyesen cselekszünk. Tetteinket (esetleg még) később értékelhetik és hasznosnak is tartják. Rájövünk, az értékteremtés, az értékmegóvás, a közösség szervezése, formálása, átalakítása nagyon nehéz és nem mindig hálás feladat. Végül is, ha a fejünkben rendben vannak a dolgok, elég erősek és türelmesek vagyunk, ezektől még nem pusztulunk el, nem halunk bele. Ahogy ezt már egy páran fejünkben megforgattak ellenünk. Tudjuk, ilyen a világ. Az ember a természet része, egy biológiai rendszer alkotója.

A legújabb kori alkotások közül kiemelkedő a tordasi iskola. Az akkori előljárók "kijárták" és a lakosság is közreműködött abban, hogy Tordason épüljön egy modern, különleges tanintézmény. Nagyon jól sikerült, valljuk be (most ünnepeljük a 20 éves évfordulóját.) Tordas egyik büszkesége, a tordasi képeslapokon és a bemutatkozó lapokon is rajta van. Ezt az építészeti stílust később is követték az akkori előljárók. Ilyen stílusban (Makovecz) épültek a teniszpálya öltöző, a színpad és a buszmegállók.

Tordas fekvése és Budapest közelsége jó lehetőséget biztosított azok számára, akik a fővárosban, vagy nem helyben dolgoztak és gépkocsijukkal tudtak közlekedni. Ma már nem ritka, hogy egy-egy családban több autó is van. Jelenleg Tordason több, mint nyolcszáz gépjármű után fizetünk súlyadót. Elég tetemes összeget, amit már erre az évre is befizettünk. Az már más kérdés, hogy ebből mennyi jutott, vagy a mindenkori képviselő-testület mennyit akart költeni Tordas belső útjainak karbantartására, felújítására, hogy biztonságosan közlekedhessünk és a gépkocsink se rongálódjon meg. A jelenlegi tordasi költségvetésről szóló hírek után már bízhatunk abban, hogy az útfelújításokra is jut pénz.

A forintszerzés áldozatokkal és sok munkával jár. Köszönet jár érte, hogy Tordas község működése biztosítva van és nagy beruházásra is van forrás. Kérdés, hogyan jutottunk el idáig. Szerencsés véletlenek sorozata? Tudatosan megszervezett átalakítások? Vagy egy fejlődési folyamat eredménye? Egy új adózási forma és módszer? Elbocsátások, létszámleépítések? Olcsóbb munkaadói foglalkoztatása? Közmunka programban való részvétel? Pályázati bevételek? Társadalmi munkaszervezés?

A saját véleményemet egy egyesületi újságban teszem közzé, mert a tordasi lakók adóbevételeiből finanszírozott helyi lapot nem kívánom ezzel kitölteni. Élve a szabad véleménynyilvánítás jogával, gondolataim leírását folytatom, azonban nem közpénzből fenntartott újságban.

Derecskei János
tordasi lakos

"a választók egy része "megvehető" 19 ezer forinttal, lejárt szavatosságú tésztával, ingyen koncerttel, somlói galuskával."

(Teszár Tamás)

A kétoldalas dörgedelme mellett mi, tordasi szép korúak sem mehetünk el szó nélkül. Ahogy remélhetőleg a többi Ön által megszólított sem ereszi el füle mellett a falu hivatalos-a mi pénzünkéből is fenntartott - lapjában szégyenletes stílusban megírt mocskolódásait!

Többen hallottunk az Ön egy idősek napja utáni állítólagos kijelentéséről. Melynek lényege az elmondások szerint, az volt, hogy minek is kéne velünk, nyugdíjasokkal, idősekkel foglalkoznia, hiszen 2010-re mi már úgy is meghalunk.

Teszár úr! Itt szeretnénk tudatni, hogy élünk és dörgedelmében akármire is ragadtatja magát, nem vagyunk "megvehetőek"!

Az aljas utalásaiban felemlegetett "ingyen koncerten" három busznyí, tordasi ember remekül szórakozott! A mindennapok terhei mellett, talán pont az Ön által indított rágalomhadjárat ránk nehezedő érzelmi mázsáit tehetjük le egy este erejéig. Kikapcsolódhattunk, vendégül láttak és odafigyeltek ránk. Most nem célnak a köszönet (Már megköszöntük!), mivel tudjuk, hogy Ön és lelkes csapata azt is csak kifiguráznák!

Sértéseit a továbbiakban is visszautasítva búcsúzunk:

Julius Lohau.	Pinter János
Slia Sandoni	Tomon Jossé
Neimeth Lóránd	Müller István
Tomon János	Alakáro Balint
Vásárhelyi Vilmos	Farkas János
Fülöp Gábor	Kiss Margit
Farkas Sándor	Székely Gy.
Roth Sándor	Egyedi Károly
Farkas János	Egyedi Károly
Bánffy István	D. István
Shalmi Károly	Bálint István
Aika János	Payer Károly
Mészáros	Belin Károly
Brach József	Ö. István

Pinter Sándor nyugdíjas
Miklós Sándor - 11 -

- EGYESÜLETI HÍREK -

A Tájház építése idén is a Hangya hagyományok szerint, folytatódik. Továbbra is várjuk segítségüket, felajánlásukat!

"Dr. Winscher Frigyes "Tordas a Balogh Elemér szövetkezeti mintafalu" című könyvében foglalkozik a tordasi építészeti hagyományokkal. Fényképek, rajzok is bemutatták a régi épületeket. Ebből a forrásból merítve készültek a tervek." (Tordas Értékei 2007/Július)

A "KISBÍRÓ JELENSÉG"

A Kisbíró első száma 1991. április 17-én jelent meg. A rendszer-váltást követő első képviselő-testület szavazatával döntött a helyi lap megjelenéséről. A megjelenést szentesítette a Művelődési és Közoktatási Minisztérium okirata, amely nyilvántartásba vette: Tordasi Kisbíró néven.

Az okirat szerinti témakör: "önkormányzati munkáról szóló tájékoztató, közszépolitika, jogszabályismeret".

Emlékszem, hogy az első példányokat ritkábban, majd később, az anyagi lehetőségek függvényében gyakrabban hordta ki a Hivatal alkalmazásában lévő Kisbíró¹. A Kisbíró volt a falu hírmondója.

A Kisbírót mindig vártam, hiszen a falu apró-cseprő ügyes-bajos dolgairól olvashattam benne. Voltak benne olyan hírek, amelyek büszkeséggel töltöttek el, a fejlődésről tájékoztattak, és kétségtelenül voltak benne apró dorgálások például a gondozatlan, elhanyagolt útszéli zöldterületek miatt.

Ezek voltak a boldog békeidők.

Fenti gondolatok jutottak eszembe a Kisbíró legutóbbi számának a kézbevételekor. Már egy ideje nem várom a Kisbírót. Legközelebb már a kezembe sem veszem... Személyeskedővé vált, negatív érzéseket kelt bennem.

Úgy érzem, hogy a benne lévő mondanivaló nem nekem szól.

Engem nem érdekel kiemelt hírként a volt jegyző bírósági története. Nem tudok annak örülni, hogy valaki, még ha hibázott is - bár ezt egyelőre ugye nem tudjuk - pellengérré állítatik. Szánalmas annak a lelki-világa, aki a mások kárán örvendezik. Mindenki tegye meg, ami tőle telik: ha kell, tegye meg a feljelentést hivatalból. Ez a dolga és nem több.

Engem nem érdekel, hogy azért rosszak az utak a faluban, mert valaki, valamit rosszul csinált a múltban. És személy szerint örülök a csatornának. Mert nem szennyezzük a környezetet, mert vagyoni érték, mert a falu összefogásával jött létre. Én fizetem az adót és bizalmat szavaztam a jelenlegi testületnek. Nem csak én, az egész család. Azért, hogy megoldják a problémákat és számoljanak be a sikerekről, problémákról tényszerűen, személyeskedés nélkül.

Nekem nem tisztem megvédeni senkit sem a régi testületből, sem a mostaniból. Nekem személy szerint közvetlenül nem kedvezett sem az, sem ez. Illetve mégis. Korábban béke és rend volt a faluban, ma háború dúl. A régiek és az újak között. Így érzem.

Barátságok mennek tönkre, szomszédok nem beszélnek egymással, mert változott a falu vezetése.

Ennek nem így kellene lennie. Én azt várom el a falu vezetésétől, hogy a bajban is az összefogást hirdesse. Ha az előző testület hibázott, akkor tegyen meg mindent, hogy helyrehozza. Csendben, méltósággal, a tudás és az erény alázatával. Az eredményekről pedig derűsen, optimistán tájékoztasson. Erre volt négy éve. Vajon lesz-e még négy? Itt az idő, jobbá válni kedves tisztségviselők. Ne feledjék, egyszer a győztes is vesz.

(si)

¹ A kisbíró (dobos, gornyik, községi szolga, plájás, város cselédje) régi magyar községi, városi alkalmazott, aki a községi bíró alárendeltjeként a hivatali helyiségeket takarította és fűtötte, küldeményeket kézbesített, kidobolta a rendelkezéseket, és volt ahol éjszakai őrseget is bízta rá. (Forrás: Wikipédia)

ÁKOS: GYILKOS EZÜSTGOLYÓ

Látod, mindenki fél,
Hogy ha nem siet
Hát elszalasztja
Az esélyét
A nagyobbra, többre, jobbra,
És mindenki árt,
Készakarva,
Jobbra-balra,
Csapkod és oszt,
Aki kapja, marja.

Az emberek, nézd
Rohannak most is
Körbe-körbe,
Végül mindig
Egymást csalják törbe
De egyszer a győztes is veszt,
Űl a sorsa romjain
Összetörve
Néz a ködbe,
Mint egy görbe tükkörbe

Ha az indulat
Néha elragad
Hát ne feledd,
Hogy gyenge vagy...

Refr: Az Idő a legjobb
Mesterlövész
(Nem a józan ész)
Fegyverében régóta kész
(Régóta kész)
A szíved felé szármalyó
Gyilkos ezüstgolyó.

Hát jobb lesz, ha élsz,
És nem beszélsz folyton
Össze-vissza,
A hazugságnak nincsen
Se vége, se hossza,
Ha bűnös is vagy,
Akard, és lehetsz még
Újra tiszta,
A hitedet más
Úgysem adja vissza.

Ha a pillanatnak
Terhe nagy
Hát köszönd meg,
Hogy élni hagy...

Refrén...

SI - balesetek

Legutóbbi számunk egyik szerzője gazdasági témában írt mérvadó cikkét nem álnéven, csak nevének rövidített változatával szignózta. A Kisbíróban viszont névtelennek titulálták az írást és ezzel az indokkal nem foglalkozott vele senki. Pedig a lakosság zsebet keményen érintő, szakmai felvetésről van szó. A minden írásunkra reflektáló írói gárda (Kisbíró) figyelmébe szeretném ajánlani az esethez kapcsolódó jogi, törvényi szabályozásokat:

1986. évi II. törvény a sajtóról

- R. 24. § A sajtótermék kéziratát (műpéldányát) - az időszaki lap kivételével - a szerző köteles aláírni. A képlet egyértelmű: Írás után aláírás!

A személyhez és a szellemi alkotásokhoz fűződő jogok személyhez és a szellemi alkotásokhoz fűződő jogok:

- A személyhez fűződő jogok

Ptk. 77. § (2) Tudományos, irodalmi, művészi vagy egyébként közszerepléssel járó tevékenységet - mások jogainak és törvényes érdekeinek sérelme nélkül - felvett névvel is lehet folytatni.

- 1999. évi LXXVI. törvény a szerzői jogról

Név nélkül vagy felvett néven nyilvánosságra hozott mű

8. § Ha a művet név nélkül vagy felvett néven hozták nyilvánosságra, a szerzői jogokat a szerző fellépéséig az gyakorolja, aki a művet először hozta nyilvánosságra.

- A név feltüntetése

12. § (3) A szerző jogosult művét nevének megjelölése nélkül vagy felvett néven is nyilvánosságra hozni.

(4) A szerző követelheti, hogy e minőségét senki se vonja kétségbe.

A név lehet kitalált, vagy rövidített, de azonosító hatással kell, hogy bírjon!

- 1986. évi II. törvény a sajtóról

R. 25. § Időszaki lapnál a szerkesztőség vezetője, egyéb sajtóterméknél a kiadó (megrendelő) köteles gondoskodni arról, hogy a sajtótermék szerzője legalább a nyilvános közléstől számított hat hónapig kétséget kizáróan megállapítható legyen.

Szerkesztőségünkbe hivatalos kérdés nem érkezett, SI kiletét illetően!

Lehet, hogy egyszerűbb volt elbagatellizálni a cikket, mint megválaszolni!

Balna84 (Bedi Viktor)

A legnagyobb érték az emberi élet!

A tordasi defibrillátoros csapat a nap 24 órájában, felkészülten várja a segélyhívásait!

- 06-30-249-99-99 -

ALMÁSI BALOGH CSALÁD TÖRTÉNETE 2.

Almási Balogh Tihamér (írói álneven: Almási Tihamér és Albin) 1838-ban született. Almási Balogh Pál fia, orvos, színmű- és orvostudományi író. **Almási Balogh Elemér HANGYA** alapító vezérigazgatójának édesapja.

Középiskoláit Felsőlövön, Pesten az evangélikusoknál és Nagykörsön járt, ahol Arany János buzdította írói pályára. Orvosi tanulmányai közben látta apja sikereit, meggyőződésé érelődött benne a homeopátiával való igazsága.

Mint gyakorló orvos előbb Aradon telepedett le, hol városi, később megyei főorvossá választották. 1870 után Pesten élt. Évekig szerkesztette a Hasonszenvi Lapokat, orvosi cikkeivel és könyveivel szolgálta a homeopátia ügyét.

Gyermek- és ifjúkora idején a homeopátia virágkorát élte Magyarországon és Európa-szerte. E mozgalom egyik meghatározó személyiségévé vált. Az Állami Felsőbb Leányiskolán az egészségtan tanár volt és a Magyar- Francia Biztosító-társaság központi orvosa lett.

Tihamér minden bizonnyal sokat bujkálhatott édesapja könyvtárában, mert örökölte apja irodalomszeretetét. Először egy elbeszéléssel lépett fel 1855-ben a Hölgyfutár című újságban, ezután elbeszéléseit, tudományos dolgozatait számos lapban olvashatta a közönség. Az 1870-80-as évek egyik legismertebb színpadi szerzője volt.

1861 óta szerencsét próbált a budai és kolozsvári színpadokon. A Nemzeti Színházban első darabja: Adieu című vígjáték 1868-ban

került színre. Ettől fogva mind a Nemzeti Színház, mind a Népszínház műsorát számos darabbal gazdagította.

Színműveit nagy sikerrel adták elő a színpadokon: A miniszterelnök bálja vígjáték 1869., Clarisse, a Nemzeti Színházról 100 arannyal jutalmazott dráma 1875., A milimári a népszínház pályázatán 1000 frankos jutalmat nyert népszínmű 1880. A Borzáné Marcsája 1880., Két év múltán, Rendelő óra 1881.

A tót leány című 3 felvonásos az alföldre aratni járó szlovákokról szóló népszínművet először 1884-ben adták elő a Horváth kert területén működő Budai Színkörben.

Almási Balogh Tihamér darabja még a tengerentúlra is eljutott. Az Amerikában élő magyarok 1906-ban az év kiemelkedő amerikai magyar színházi eseményéről és Pálmay Ilka vendégjátékáról az Új Világ című lap kritikusa 1906. január 15-én "A New York-i magyarok ünnepe" címmel adott hírt. Az eseményről a Magyar Művészeti Almanach is beszámolt: "a magyar színészetnek nagy hivatása van Amerikában. Nagy elismerés illeti Pálmay Ilkát, hogy a végre is kezdő színtársulattal fellépett. A Manhattan Lyceumban február 28-án Almási Balogh Tihamér: A tót leány című népszínműve került bemutatásra."

További színdarabjai: Czigány Panna 1884., Arany lakodalmom, 1885., Sári néni, 1885., Lagzi után, 1888. Elintézetlen ügy, 1890.; Spitzer Régi, 1892.

Egyéb szépirodalmi munkái: Könny és mosoly, beszélygyűjtemény 2 kötetes, Pest 1859., Amit a szerek meg nem gyógyítanak, rajz az élet után, Pest 1861. Fordított Molière-től: A botcsinálta doktor c. vígjátékot 1881.

Számos orvosi munkát írt részint tudományos, részint népszerű formában: Parhuzam a homeopathia és allopathia közt 1865., A sajátos roncsló toroklob ellen alkalmazott gyógykezelő módszerek bírálata 1876., (németül is megjelent egy lipcsei Homeopatia szakfolyóiratban). A roncsló toroklob (németül is) 1877. A parányi gombák jelentősége a fertőző betegségeknél 1890. Első segedelem hirtelen előforduló betegségek és baleseteknél a homeopáták eljárása szerint 1889., Egészségtan 1889., Magán egészségtan 1889. Egyéb munkái: Népisme 1862. és A halálbüntetés eltörlése, Arad 1869.

1907-ben hunyt el, így megérte a homeopátia teljes háttérbe szorítását a gyors fejlődésnek indult akadémikus gyógymóddal szemben. Fiai: Elemér és Lóránt nem az orvosi hivatást választották.

Alakját idézzük meg az Almási Balogh család hitvallásával:

"Ne azt kérdezd, mit tesz érted az ország, hanem hogy Te mit tehetsz az országért!"

Forrás: Hangya újság 1933, Internet

Toman Ilona

LE IS ÚT, FEL IS ÚT?

Az útnak a magyar nyelvben, mint sok más szónak, több jelentése van. Van a fizikai értelemben kiépített út, amin közlekedni lehet, és van az út, amin mindannyiunknak végig kell mennünk és biztos, hogy ez a nehezebb út.

Mert az útnak a három alapvető paramétere minden jelentésében megvan. Van az eleje, kezdete, amin elindulunk, előrenézünk, a folytatást várjuk, aztán van a tényleges út, ami néha rögös, néha kátyús (erről még később) és természetesen egyszer vége is van, ami lehet sokféle, de általában szomorú. Az utat, a szárazföldi közlekedést lehetővé tevő létesítményt, több évezrede feltalálták. Úttörők voltak az útépítésben a rómaiak, hiszen felfedezték, hogy hódítani, légiokat mozgatni, harci szekereken "szárguldozni" csak kiépített utakon lehet. Viszont egy biztos, az utakat többnyire soha nem azok használták, akik építették. Ők készen kapták, előtűnik valaki már megcsinálta. Természetesen, ha a harci szekerek a túl gyors iramtól megakadt, esetleg kitört a kereke akkor lehetősége volt valakit gyorsan karóba húzatni, deresre vonatni, vagy éppen amit a kor szokása diktált. Aztán jött a legújabb kor a megváltozott lehetőségeivel. Most ha nem végzem el a feladatomat, nem tartom karban az utakat, nem oldom meg a törvény által előírt kötelezettségeimet, akkor elkezdek felelősöket keresni, legyen az volt képviselő, vagy a nagypolitika. Természetesen mindenki hibás, csak az nem, akinek a dolga lenne. És itt nem számít a lakosság, aki néha kedves tordasi választópolgár! Nem számít a balesetveszély!

És ilyenkor észrevesszük, hogy talán nem ugyanazon az úton járunk?

Cifka János

Az önkormányzat kezelésében lévő utak, melyek karbantartására az elmúlt 3 és fél évben egy fillért sem költöttek!

KÖZLEMÉNY

Mint közlésre jogosult, tájékoztatom a falu lakosságát, hogy a tordasi önkormányzat "névében" eljáró alpolgármester által indított munkaügyemben a peres eljárást a másodfokú Munkaügyi Bíróság visszautalta az elsőfokú bírósághoz (ez eddig nem új).

Az első fokon megítélt, elmaradt munkabért és egyéb költségeket a bíróság megállapította, az a per megnyerése esetén jár, minden kérés nélkül.

A per befejezési évének megbecsülése épp úgy valótlán, mint az alpolgármester által, fogadatlan prókátorként, milliós nagyságrendű járandóság közlése.

Lehet, hogy az okozott kárért nem a jelenlegi összetételű önkormányzat fog felelni, de ha az ítélet úgy fog szólni, a megítélt összeget kamatosan kell megfizetni.

Bízom benne, a kár megtérítésének lesz felelőse!

Márki Ferenc, Tordas község jegyzője

Kiadja: Tordas Értékmegőrző-fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület
Felelős kiadó: Cifka János
Szerkeszti: a szerkesztőbizottság
Honlap: www.tordas-ert.hu
Megjelenik: 600 példányban

Ingyenes!